

Mama și feciorul

Grigore Vieru

- Maică, nu mai osteni,
Că avem cu ce trăi,
Am și casă și bănuți,
Eu, nu tu să mă ajuți.
Maică, nu mai sunt copil,
Nu vezi că-s și eu bătrân?!
- Pentru lume-i fi bătrân,
Pentru mine tot copil,
Pentru lume - om de stat,
Pentru mine - al meu băiat;
Pentru lume - fericit,
Pentru mine - necăjit.
- Până-n seară de cu zori
Tot o fuga, tot un zor,
Că te știu, te-au îndrăgit
Toate-albinele din câmp.
Maică, nu mai osteni,
Hai la noi și-i mai trăi.
- Fiule, în cuibul tău
Amețesc și-mi vine rău,
Tare-i sus, n-aveți nici nuc,
De la noi cum să mă duc?!
Eu, de n-am la geam un nuc,
Gălbenesc și mă usuc.